Ч. 55. Четвер 23 (10) марта 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — До ситуациї на Угорщинї. — Подорож нїмецкого цісаря до Танґеру. — Подиї в Росиї і росийско-японьска війна.

На вчерашнім засїданю палати послів відчитано між иньшими: внесенє, підписане всїма партиями в справі інвестиційної позички на розширенє сїти телефонїчної; — інтерпеляцию пос. Василя Яворского в справі переведженя екзекуциї урядом податковим в Рудках з причини неплатної ще суми податкової і в справі неуживаня рускої переписки з рускими партиями; — інтерпеляцию пос. д-ра Ліхта в справі наміреного продовженя права пропінациї в Галичинї і на Буковинї. — Управитель міністерства справедливости відповідав на інтерпеляцию в справі дому карного і будинку судового в Станиславові і сказав, що правительство старає ся безнастанно о нові будинки і добудови в цїли усуненя хиб під взглядом уміщеня судів в Галичинї. Управитель міністерства справедливости заявив також, що проєкт нового закона карного вже виготовлений і буде небавком предложений Радї державній. Опісля вела ся дальша дискусия над внесенєм Дершати в справі угорскій.

Ситуация на Угорщинї все ще не вияснила ся, але знаменним проявом єсть то, що вже зачинають відзивати ся голоси против відділеня Угорщини від Австриї на поли економічнім. Так заявляє угорский міністер рільництва Талїян в своїм листї до виборців, в котрім повідомляє їх о зложеню свого мандату посольского, що уважає своїм обовязком вести з цїлою енерґією борбу против поклику самостійности митової, бо уважає то за фразу політичну, котра, коли би здійстнила ся, звела би на Угорщину економічну катастрофу.

З Танґеру в Марокко доносять, що там звістно урядово, що нїмецкий цісар приїде до Танґеру дня 31 с. м. і що там повитає єго офіциально репрезентант султана. Характеристичне в сїй подорожи то, що льондоньска „Times“ помістила сензацийну статю, в котрій доказує, що гостина цісаря Вільгельма в Танґері повинна бути і по всїй імовірности буде ужита до того, щоби Нїмеччина зробила лад в Марокко, бо входять там в гру переважно нїмецкі інтереси. Після тої ґазети францускa місия в Танґері зовсїм не удала ся, а султан хилить ся на сторону Нїмеччини. Францускии консуль дав султанови до зрозуміня, що репрезентує жаданя цїлої Европи. Султан звернув ся тодї до нїмецкого посла, а той сказав єму, що не знає нічого о тім, мов би Нїмеччина брала участь в якій спільній акциї в Марокко. „Nord. Allg. Zeitung“ пише з нагоди подорожи цісаря Вільгельма до Марокко, що Нїмеччина не думає о нїякім набуваню земель в Марокко, а домагає ся лиш економічного рівноуправненя.

Революцийним проявам в Росиї все ще нема кінця. Найголоснїйше відозвали ся они в сїй хвили у Варшаві і на Кавказї. З Варшави наспіла нинї така вість: Вчера вечером незвістні виновники кинули бомбу на ул. Вольскій на патроль і зранили тяжко 4 вояків, 2 поліциянтів і 1 жандарма. Зранені також 1 жандарм і якийсь урядник почтовий, котрий случайно переходив улицею. В многих домах впсадило шиби. Виновники втекли. Подібні грізні вісти надходять і з Кавказу. В сторонах Шаропану підпалено в ночи з дня 18 на 19 с. м. хати в 5 селах. В маєтности належачій до княгинї Міра (Murat) 300 узброєних селян ставило опір поліциї. Коли арештовано 5 проводирів, товпа хотїла їх відбити і почала стріляти. Тодї також і поліция зачала стріляти та зранила кількох людий. Тої самої ночи прийшло до розрухів і в иньших селах — Про замах на виборґского ґубернатора Мясоєдова доносять тепер, що він зранений в руку, в ногу, в бедро і голову. Виновник замаху ще в 1896 р. хотїв убити пресеса сенату Йонзона, убитого перед кількома

---

3)

Капітуляция Французів під Седаном.

(Історична згадка. — Написав К. Верӧин).

(Дальше.*)

Коли ми доїзджали до становища, де був король, я пігнав напеpед, щоби зложити короткий звіт. Відтак приїхав ґенерал Рейль в супроводі капітана Вінтерфельда. Король стояв може на 20 кроків перед своїм окруженєм; на яких 100 кроків перед ним зліз ґен. Рейль з коня і я завізвав єго, щоби він приступив близше. Може на 30 кроків перед королем здоймив він шапку і ступаючи по войсковому, приступив до короля і подав єму письмо. Король отворив лист, а прочитавши єго, спитав ґенерала, чи він не має ще якої иньшої повновласти. Ґенерал сказав, що не має. Тодї сказав король, що цїла францускa армія мусить капітулювати, а ґен. Рейль відповів на то, що того нїколи не буде і радше всї вилетять у воздух. Король казав ґенералови заждати, бо він хоче через него передати відповідь цісареви. З двох стільців зроблено зараз прилад до писаня і король написав на нїм відповідь.

Відтак вернув король назад до Вандрес, а ґенерал Мольтке і ґр. Бісмарк поїхали до Доншері. Там приїхали около півночи французскі ґенерали Вімпфен, Кастельно і Фор в супроводі чотирох чи пятьох ординансових офіцирів і ад'ютантів. Розпочали ся переговори, котрі поки що позістали без успіху. Рітмайстер ґр. Ностіц робив на борзї записки, котрі уложив дня 2 вересня рано. (Тоті записки наведемо пізнїйше).

Дня 2 вересня рано дали менї несподївано знати, що цісар Наполеон виїхав досьвіта із Седану і перебуває в Доншері в малій селяньскій хатї і що ґр. Бісмарк єсть вже у него. Ґен. Мольтке поїхав також туди. Ми застали цісаря перед згаданою хатою може на 30 кроків від гостинця, де він сидїв з кількома ґенералами і курив папіроси. Він хотїв побачити ся з королем і виробити кориснїйші услівя для своєї армії. Ґен. Мольтке сказав єму, що король обстає при капітуляциї, а відтак поїхав напротив короля з проєктом, котрий признавав офіцирам свободу на слово чести. Рівночасно вислано одного офіцира до ґенерала Вімпфена з повідомленєм, що они знову розпічне ся. Другий офіцир вишукав догідне місце для стрічи обох монархів на малім замку близько Френоа. Цісар поїхав туди зі своєю дружиною і своїми повозами. Тоті повози видобули ся щасливо із Седану, а цісар і єго дружина були дуже тим урадовані, бо на французке войско, котре вже не хотїло слухати своєї старшини, не можна було спускати ся і була обава якогось нападу.

Небавком приїхав і ґенерал Вімпфен; він признавав, що ми маємо право о 9 годинї рано розпочати знову воєнні кроки, але оправдував ся строгим приказом цісаря, щоби не заключав нїякої угоди, доки цісар не побачить ся з королем. Тимчасом казав король сказати цісареви, що він не може скорше з ним говорити, аж капітуляция армії буде порішена і що в противнім случаю огонь розпічне ся точно о 12 год. в полудне. То помогло. На короткий час перед 11 год. угода була готова. Тодї поїхали ґен. Мольтке і ґр. Бісмарк до короля, котрий дожидав їх в якімсь малім замку, віддаленім чверть години, щоби єму зложити звіт.

О 3 год. явив ся король на кони. Стріча з цісарем відбула ся в чотири очи; що там говорено, того не знати, бодай все. Я чув з доброго жерела, що король завірив цісаря, що не виступить против єго династиї. Цісар питав ся, чи під Седаном стоїть також і армія кн. Фридриха Кароля і чи армія Базена в Мецу увільнена від блькоади; коли то заперечено, він сказав: Alors tout est perdu! (Отже все пропало!) Коли король признавав, що французке войско держало ся хоробро, запримітив цісар, що в нїмецкій армії єсть далеко більша дисциплїна і лиш тому треба завдячувати одну побіду за другою. Наконець сказав цісар, що він яко артилєрист мусить уважати ся побідженим, бо він за орґанїзацию французкої артилєриї чує ся особисто одвічальним; францускa артилєрия далеко гірша від нїмецкої, котрої успіхи треба подивляти. Я міг докладно видїти, як цісар і король пращали ся з собою. Они сердечно устиснули собі руки і були оба глубоко тронуті. Цісар кілька разів обтирав

---

*) Звертаємо тут увагу, що у фейлетонї ч. 1 видруковано хибно імя іспаньского адмірала; повинно бути: Топете замість Топере.

днями. Коли то єму не удало ся, він втік до Штокгольму, де перебував аж доси. Підчас втечі з Гельзінґфорсу дістав ся під колеса поїзду і тоді урвало єму праву руку.

Земство московскої ґубернії ухвалило вислати до міністра справ внутрішних специяльну комісию зі слідуючим предложенєм: Царский указ з дня 3 с. м. поручає скликанє окремої комісиї в цїли допущеня вибраних представителїв народу до нарад над проєктами законів. Указ той не подає способу утвореня тої комісиї; отже після думки земства має она так відбути ся: Всї ґубернскі земства і ради міст числячих по над 50.000 жителів повинні вислати по 2, менші міста по 1 заступникови, а тоті заступники повинні зібрати ся в Петербурзї і вибрати делеґатів до комісиї. Приготовленя повинні відбути ся як найскорше і зовсїм явно. Гадка певно дуже добра, але не для росийскої бюрократиї, котра з часом не числить ся, а явности як найбільше не любить і боїть ся. Длятого можна сумнївати ся, що шеф росийскої бюрократиї міністер Булиґін згодить ся на той проєкт.

З поля війни нема доси нїяких важнїйших вістий і здає ся, що по обох сторонах настав спочинок а з ним і спокій. Подібно доказує і бюро Райтера, котре так доносить з Токіо: Факт, що вчера не наспіли нїякі вісти анї о відвороті Росия анї о погони Японцїв, каже здогадувати ся, що Росияни хотять держати ся на лінії Чанчун-Кірін. Японцї посувають ся за задною сторожию Лїневича, але великою перешкодою для них єсть то, що Росияни нищать за собою всї комунїкациї. Загальні страти в битві під Мукденом від першого дня борби аж до занятя Телїна опінияють тепер після послїдних вістий по сторонї японьскій на 50.000, по сторонї російскій на 175.000 разом вже з забраними в неволю.

О мирі межи Росиєю а Японією нема вже й бесїди. Кореспондент ґазети Morning Post з Вашінґтону повідомляє ту ґазету, що єго уповажнено оголосити, що президент Розвельт перед битвою під Мукденом предкладав цареви заключенє мира, але одержав на то відповідь рішучу і безвзглядно відмовну.

Новинки.

Львів, дня 22-го марта 1905.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував ветеринарийних асистентів Стан. Кольберґера в Кольбушовій і Мих. Матушевского в Горлицях повітовими ветеринарями.

— **Вандруючі „артисти“.** Намістництво розіслало до староств і президентів міст Львова і Кракова обіжник, в котрім підносить ся, що в послїдних часах збільшило ся дуже значно число вандруючих „артистів“, як катаринкарів, музикантів, ґімнастиків, властителїв ріжних панорам, каруселїв і т. ин. Тї люди суть правдивою язвою для населеня малих місточок і сел, що прибувають на більші відпусти. Навіть в більших містах виманюють тї сумнївної вартости панорами, каруселї і всїлякі инші підприємства без найменшої користи тяжко зароблений гріш від легковірної публики, складаючої ся переважно з служачих. До того рода належать на пр. „катаринкарі“ з птицями, витягаючими ворожби і нумери на льотерию, що веде за собою дальшу захоту до непотрібної трати гроший. Намістництво взиває длятого всї дотичні місцеві власти, аби строго уважали на те, чи згадані вандруючі „артисти“ мають від кравової власти концесию устроювати „представленє“ і щоби лише в такім случаю позваляли їм задержувати ся в якійсь місцевости, в противнім же случаю аби їх сейчас видалювали.

— **Загальні збори товариства господарского „Сїльский Господар“** відбудуть ся дня 25 н. ст. марта с. р. о год. 9½ рано в комнатах „Рускої Бесїди“ у Львові (Ринок ч. 10 I. пов.) з слїдуючим порядком: 1. Вступне слово, 2. звіт з дїяльности товариства, 3. звіт касовий, 4. внесеня видїлу, 5. вибір нового видїлу, 6. зміна статутів, 6. зміна статутів, 7. внесеня членів. З причини важних справ, що мають ся порішити на тих зборах, просить ся о численну участь. — Від Видїлу товариства.

— **З Дрогобича** пишуть нам: Дня 25-го марта 1905 о год. 10-ій перед полуднем відбудуть ся в комнатах „Руского Касина“ (дім п. Фріца) Загальні збори новооснованої філії руского товариства педаґоґічного в Дрогобичи з слїдуючим порядком дневним: 1. О год. 9-ій Богослуженє в церкві св. Тройцї. 2. Повитанє участників пров. головою. 3. Відкрите зборів делеґатом голов. Видїлу Товариства. 4. Поясненє статутів Товариства. 5. Відчит. 6. Вибір видїлу. 7. Внесеня членів.

— **Засудженє дефравданта.** Перед львівским судом присяжних відбула ся сими днями розправа карна против Віктора Ясиньского о злочин спроневіреня квоти 39.990 корон на шкоду фірми Оренштайн і Копцель в Берлинї. Розправа виказала вину обжалованого, котрого засуджено на 3 місяцї вязницї.

— **Нагла смерть.** Вчера о год. 10-ій рано упала нагле на хіднику на розї улиць Рускої і Бляхарскої у Львові 68-лїтна Мария Сидорова, жінка служачого в Волоскій церкви і небавом закінчила житє.

— **Убийство.** З Нойого Йорку доносять, що в місті Пуебля в Мексику найдено убитого конзуля нїмецкого, Густава Штайна, убитого в домі тамошного міліонера Куттольонґого. Причиною убийства мала бути приватна справа. Міліонера і єго сина арештовано.

— **Зловленє убийника.** Передвчера арештовано у Відни убийника жінки столяра Райтера. Єсть ним 17-лїтний ученик столярский Гайне, котрий був у Райтера в науцї. Гайне признав ся до убийства і рабунку.

— **Із Сколього** доносять: Хоч більша часть наших гір все ще покрита снїгом, то помимо того снїг, що сеї зими був дуже великий, вже по части стопив ся і тїй обставинї треба приписати від-

---

собі сльози і попращав ся сердечно також з наслїдником престола. Ґенерал Боєн одержав приказ відвести цїсаря на другий день через Бульйон (в Бельгії) і Ахен до Кассель. Всї приготовленя до того було вже пороблені.

Король об'їхав відтак цїле побоєвище і вернув в ночи назад до Вандерс, а ми зараз вернули знову до Доншері. Небавком прислав нам ґен. Вімпфен дві телеґрами до дальшої передачі, одну до коменданта в Мезієр, котрий мав прислати зелїзницею 200.000 порций поживи для француского войска, а другу до ґр. Палікао (він був тоді міністром війни в Парижи і лагодив нове войско) з вістию о капітуляциї армії. Про цїсаря не було анї слова згадки. Відтак наспіли многі особисті бажаня француских ґенералів і офіцирів в справі їх будучности, котрі ми по можности залагодили.

Дня 3 вересня о 9 год. рано переїхав цїсар Наполеон зі своїми повозами під ескортою парадно убраної шкадрони ґвардійского полку гузарів на сивих конях. Ґенерал Мольтке і ґр. Бісмарк виглянули крізь вікна а Мольтке відозвав ся: Voilà une dynastie, qui s'en va. (Ось вам династия, що виносить ся).

До полудня залагодили ми ще всїлякі справи що до капітуляциї француской армії, з котрою, видко, офіцири вже не могли дати собі ради, а відтак поїхали ми до Вандерс. Тут завізвали нас на обід до короля. Підчас принятя дякував нам король кождому окремо за нашу щиру і вірну поміч а підчас обіду виголосив в честь армії тоаст, до котрого вплїв ґен. Роона, Мольткого і ґр. Бісмарка. Він сказав більше менше так: „Ви, ґенерале Роон, вистроили меч а ви, ґен. Мольтке, робили тим мечем; ви, ґр. Бісмарку, вели від многих лїт мою полїтику так знаменито, що, коли дякую армії, мушу вас трох особливо згадати. Най жиє армія!“ Коло мене сидїв ґен. Стош і ми оба згодили ся, що ґен. Мольтке то дїйстно великий чоловік.

Послухаймож тепер, що дїяло ся в ночи з 1 на 2 вересня 1870 р. в Доншері, де вели ся переговори в справі капітуляциї француской армії. Переговори тї записував стеноґрафічно рітмайстер ґр. Постіц, а з них довідуємо ся:

Коли ґен. Вімпфен запитав, які мають бути поставлені услівя капітуляциї, відповів ґр. Мольтке: „Цїла армія має зложити оружиє і піде в неволю. Офіцири можуть задержати своє оружиє“. На то висказав ґен. Вімпфен бажанє, щоби армії вільно було вернути домів, скоро всї люди з'обовяжуть ся словом чести, що не будуть служити у войску против нїмецкої союзної армії, доки ще буде вести ся теперішна війна. Тоді сказав ґен. Мольтке, що єму прикро, що мусить ставити так тяжкі услівя, але єму здає ся, що серед теперішних обставин всякі инші услівя не можливі.

Ґен. Мольтке був маломовним чоловіком і єго в сих переговорах виручував ґр. Бісмарк. Він спитав тепер Мольткого, чи вільно єму сказати своє слово, а відтак говорив дальше: Теперішнє правлїнє у Франциї не певне. З теперішних відносин може розвинути ся република а она би тоді, як то було під конець 18-го столїтя, поклинкала всїх до оружия і на заключену угоду нїхто би не зважав. (З того видко, як знаменито знав Бісмарк француські відносини і як добре умів він все предвидїти). Задля будучности волїв би він ставити менше тяжкі услівя; але при непевности француских відносин потребуємо для нашого краю матеріяльної запоруки. По тій хоробрости, яку проявила француска армія, не уважає він поставлені услівя за ганьбу для неї. Париска праса, бесїди виголошувані в палатї послів і взагалї цїле поведенє одної партиї француской вимагає конче того, щоби ставити такі услівя.

Тепер відозвав ся Мольтке знову і сказав, що він волїв би ставити менше тяжкі услівя, але прийшов до того переконаня, що то не можливо. Лиш той рід капітуляциї дає пожадану запоруку. Він звернув заразом увагу на то, що Седан держить в облозї армія, котра числить 200.000 мужа.

На то сказав ґен. Вімпфен, що він уважає наведені причини за зовсїм оправдані з пруского становиска, але гадає, що капітуляция з розпущенєм армії на слово чести єсть все-таки можлива. Для француского вояка слово чести має так велику вагу, що нїяке правительство не могло би наклонити поодиноких людий до зломаня даного слова. Вімпфен просив, щоби армії дозволено вийти свобідно з войсковими почестями, а опісля, коли би всї дали слово чести, що не будуть служити против нїмецкої армії, доки ся війна триває, щоби можна розпустити всїх вояків. В сей спосіб не можна би Франциї зробити прикрости а то могло би придати ся і для противників Франциї.

Тоді сказав ґр. Бісмарк, що він уважав би таку капітуляцию за можливу, як би то розходило ся лиш о саму армію, але то треба числити ся також з Парижем. Правительство не стоїть кріпко а суть елементи у Франциї, з котрими не може дати собі ради анї армія анї правительство. Против тих елементів треба конче осягнути матеріяльну запоруку, а то може бути лиш тоді, коли цїла армія піде в неволю.

Ґен. Вімпфен відповів на то, що після єго переконаня має армія власть і над тою партиєю. Він уважає саму армію за запоруку і остерігає, щоби не нарушувати почутя чести француского народу.

Ґр. Бісмарк відозвав ся знову і сказав, що неволя по хоробрій оборонї і в виду браку поживи та муниції і при переважаючій силї неприятеля не нарушує нїяк почутя войскової чести. Франция в послїдних 200 роках виповідала може яких 20 разів війну Нїмеччинї і то завсїгди без причини. Она нам ще не простила Садови (тут треба ще згадати, що Наполеон лагодив війну нїби також в тій цїли, щоби помстити ся за Австрию і гадав, що тим способом наклонить Австрию станути по сторонї Франциї, на що зразу навіть заносило ся), хоч там виграно битву навіть напротив француского войска, а тим менше не забуде она нам подій

крите трупа на поли в Славску. Здасть ся, що ще коло Різдва одна дівчина з Волосянки, іменем Олена, що служила в Славску, ідучи полем, утомила ся, присіла, аби відпочати і замерзла. Дівчина мала 10 до 12 літ. Трупа почали вже клювати ворони.

— **Відчити** устроювані заходом Руского Тов. педаґоґічного. В четвер 24 марта о 6 г. відбуде ся в салї V кл. акад. ґімн. (Народний Дім, III поверх) відчит проф. Иосифа Чайківского про естетику або науку краси.— З дальших відчитів подає Секция для відчитів отсі: в суботу 25 марта від 6—7 відбуде ся відчит дра М. Вахнянина про першу поміч в наглих випадках. (Місце відчиту подасть ся пізнійше). В слідуючім тиждни буде викладати др. Ст. Рудницкий про мешканців надземних сьвітів і проф. др. К. Студиньский з области історії рускої літератури. Проф. Людкевич з Перемишля буде говорити про гармонію в музиці, проф. Е. Мандичевский з Тернополя (1 цьвітня) про М. Горкого і єго популярність, др. В. Щурат про засади педаґоґіки і проф. В. Шухевич про руску орнаментику. Ті відчити будуть знані вже прелеґенти др. Кобриньский і др. М. Вахнянин своїми викладами з области медицини переплітати. З огляду на гарну ціль (дохід призначений на удержанє приватної семінариї женьской) просимо о численну участь. Від Секциї для відчитів: *Алиськевич, Ігрусїньский.*

— **Великий концерт** для дітий відбуде ся дня 26 с. м. в комнатах „Рускої Бесїди" у Львові о год. 4-тій по полудни. Виділ захоронки, щоби приспорити фондів для своїх вихованків, придумав отсю непрактиковану ще у нас новість. Всї точки проґрами концерту виконані будуть молоденькими силами наших будучих артистів, себто співаків, пяністів і декляматорок. По части вокальній наступлять гри товариські і фантова льотерия. Всїх отже тих, котрі хотять провести приємно кілька годин і причинити ся до красної цїли, запрошує виділ на день 26 с. м. прибути до салї „Рускої Бесїди". Вступ по 60 сотиків від особи.

† **Померли**: О. Онисим Юзичиньский, парох в Вибудові, бережаньского деканата, дня 17 с. м. по тяжкій операциї в шпитали в Бережанах в 40-ім році житя, а 14-ім сьвященьства; — Иосиф Вуйцік, директор ґімназиї в Ярославі, дня 19 с. м.; — Мария Вислоухова, визначна польска популярна писателька і орґанізаторка польских женьских товариств у Львові, дня 20 марта; — о. Александер Базилевич, завідатель в Саджавці коло Делятина, дня 17 с. м., в 50-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 22 марта. Палата послів ухвалила вчера по промовах ґенеральних бесїдників внесенє Дершати в справі вибору комісиї для розслїдженя відносин Угорщини до Австриї.

Константинополь 22 марта. Турецке правительство заперечує чутку, мов би ворохобники заняли місто Сана, столицю вілєту Ємен.

Петербург 22 марта. Ґенерал Куропаткін іменований указом царским комендантом першої армії манджурскої.

Петербург 22 марта. Зачувати, що міністер рільництва Єрмолов має стати презесом комітету міністрів.

Париж 22 марта. Matin оголосив слїдуючу заяву, походячу, як каже, від японьского амбасадора в Льондонї Гаяші: В червни минувшого року, коли председатель комітету міністрів Вітте перебував в Берлинї, прибув до мене з єго припорученя єго посланник і запитав в єго імени, чи не мав би я охоти з'їхати ся з ним в однім з европейских міст, щоби обговорити справу заключеня мира. Я відповів, що приймаю охотно то предложенє, але Вітте тимчасом виїхав з Берлина і від тої пори не мав я ніякої вісти від него.

Париж 22 марта. Аґентия Гаваса довідує ся з Петербурга з міродайних кругів, що слова японьского амбасадора в Льондонї, Гаяші, мов би то Вітте подав був почин до конференциї з Гаяшім в справі заключеня мира, не відповідають фактам. (Може бути, що з цїлою сею справою стоїть в якійсь звязи і повисша чутка о заступленю Віттого Єрмоловом. — Ред.(

Токіо 22 марта. Японцї зловили в суботу анґлїйский пароход „Ґабертон" з набором вугля, котрий віз до Владивостока.

Льондон 22 марта. До „Standard-у" доносять з Токіо під вчерашною датою: З обсадженєм Каіюану Японцями погоня за Росиянами буде закінчена. Японцї від початку марта посунули ся наперед о 100 миль. Армія российска знаходить ся від хвилї занятя Японцями Мукдена і Тєліна в ситуациї дуже прикрій, бо відтята від урожайних сторін і богатих в запаси хіньских міст.

з послїдних тижднів. Против того може послужити лиш направленє границї і материяльна запорука. Наш нарід не хотів війни; ви нас змусили до неї, а тепер цїлий нарід стоїть з одушевленєм за нами. На ту війну мусїла Німеччина зложити жертви, які не сьміють бути надаремні, бо ми не можемо допустити до того, щоби нарід складав їх ще другий раз. Як би й не випала ся капітуляция, а Франция виповість нам знову війну, скоро почує ся до того материяльно досить сильною, або коли буде гадати, що знайшла союзників. Але ми хочемо жити в мирі, а до того потрібна материяльна запорука, котра би утрудняла відновленє такої війни. Франция буде старати ся серед всяких обставин помстити ся на нас за події з послїдних тижднів, а до того мусимо ми вже тепер лагодити ся і старати ся здобути собі потрібне становище.

На то висказав ґенерал Вімпфен переконанє, що одна велика партия у Франциї була противна війнї і що ідея дружби з Німеччиною ширила би ся щораз більше, як би замкненому войску поставлено користні условія.

Ґр. Бісмарк: Обі палати француского парляменту приняли з одушевленєм виповідженє війни. Чи ви самі не вірите в нову війну, яка настане по найблисшім заключеню мира?

Ґен. Вімпфен: Ні. Материяльні інтереси беруть чим раз більше верх; війну викликали би хиба лиш якісь особливші відносини, або коли би нарушено француcке почутє чести. Як раз задля будучого мира треба поставити користні условія.

Ґр. Бісмарк: Які би й не були условія, а Франция розпічне знову війну против нас, скоро її обставини на то позволять.

Ґен. Вімпфен: Лиш тодї, як би була обиджена.

Тепер відозвав ся ґен. Мольтке і сказав, що він уповажнений згодити ся лиш на такі условія. Всяка балаканина о них без потреби: розходить ся лиш о то, в який спосіб оружиє має бути зложене, а при тім готов він все увзглядити, що лиш буде можна, та о умову в справі перевезеня численних плїнників.

Тепер завізвав ґенерал Вімпфен ґенерала Кастельно, щоби він залагодив то, що єму припоручено, а Кастельно спитав тодї, що має бути розпоряджене в справі особи цїсаря, котрий вже не єсть командантом і свою шпаду віддав королеви. Єму відповів на то ґр. Бісмарк і сказав, що о тім можуть рішати лиш оба монархи межи собою, а тут має бути залагоджена лиш справа войскова. Коли цїсар хоче видїти ся з королем, то він гадає, що король на то згодить ся. Він хотів лиш насамперед не допустити до дальших воєнних кроків і непотрібного проливу крови. Але рівночасно мусить він і на то зважати, щоби осягнути потрібну материяльну запоруку для користного мира.

На то відповів ґенерал Вімпфен, що в такий спосіб Франция нїколи не заключить мира.

Ґр. Бісмарк: То ми будемо вести війну аж до користного мира і будемо уживати до того всего того, що нам буде на руку. Коли цїла замкнена армія піде в неволю, то вам забракне кадр до утвореня нової. Зараз же можна буде вести переговори що до особи цїсаря, то насамперед мусить бути полагоджена справа войскова. Иньші условія капітуляциї в інтересї нашого краю не можуть бути призволені.

Ґенерал Вімпфен попросив тодї о роз'єм на 24 годин. Він сказав, що не може приняти такі условія на власну одвічальність і мусить насамперед поговорити з другими ґенералами, бо він аж підчас битви обняв начальну команду. Француска армія ще не упала так дуже, она може ще бити ся.

Остаточно стануло сеї ночи на тім, що ґен. Мольтке назначив роз'єм аж до 9 години рано. Коли би до тої пори не підписано капітуляциї, то борба має розпочати ся на ново.

(Дальше буде).

Господарство, промисл торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 21 марта. Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·50 до 8·60; жито 6·50 до 6·60; овес 7·20 до 7·60; ячмінь пашний 6·75 до 7·10; ячмінь броварний 7·25 до 7·75; ріпак 10·75 до 11·—; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·50 до 10·—; вика 10·— до 11·50; бобик 7·50 до 8·—; гречка 8·20 до 8·75; кукурудза нова 8·75 до 9·—; хміль за 56 кільо 200·— до 210·—; конюшина червона 50·— до 80·—; конюшина біла 45·— до 68·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 22·— до 34·—.

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Терноли. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселиці.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.